

# ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਸੰਖਿਆ ਬਾਰਾਂ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤਾ: ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ

Jeff Pippenger  
2024-08-31

ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਚੀਜ਼ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭੱਜ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਨ 66 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਝੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਭਾਗ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। 1888 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਸੈਨੇਟਰ ਬਲੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ ਮਸੌਦੇ ਬਲੇਅਰ ਬਿਲਾਂ ਕਹਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਪਾਸਨਾ-ਦਿਵਸ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਯਤਨ ਸਨ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਹੈ, ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਛਾਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਸੌਟੀ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹੀ ਉਹ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੁੱਟਪੂਰਣ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੀਸਰੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਉਤਪੀੜਨ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਤਪੀੜਨ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 70 ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਾਸ ਸੀ। ਉਸ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਉਤਪੀੜਨ ਦਾ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 66 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਤਨ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 538 ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਰੋਕ ਲਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ "withholdeth", ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਗਾਮੁਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਣ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ 538 ਵਿੱਚ, ਔਰਲੀਅਾਂਸ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ ਆਰੰਭ ਹੋਏ।

ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੂਰਤੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਉਤਪੀੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਠੀਕ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸਵਾ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਜਦੋਂ 66 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਸੇਸਟੀਅਸ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ; ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਅਵਸਰ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਜੋ ਟਾਈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। 538 ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਮਸੀਹੀ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਪਰ ਜੇ ਅੰਗਣ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਪ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੌਂਦਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ

ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਟਾਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੌ ਦਿਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 11:2, 3.

ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਤਪੀੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ—ਚਾਹੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ—ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਲਈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ 1888 ਵਿੱਚ ਬਲੇਅਰ ਬਿੱਲ ਸੀ। ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ। ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੇਹਾਤ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ।

“ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਰੋਮੀ ਫੌਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸਬਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਲੇਪ ਘਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ।” Testimonies, volume 5, 464.

“ਪੇਪੀ ਸਬਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਸੱਤਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੋਵੇਗਾ,” ਇਹ ਗੱਲ ਤਦ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ, ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਉੱਥੇ ਖੜੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।” 1888 ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੂਲ ਤੱਤ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੇਹਾਤ ਵੱਲ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਸੀ।

“ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਭ ਪ੍ਰਤੀਜ਼ਾਬਾਤ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ... ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ—ਯਰਦਨ ਤੋਂ ਪਾਰ, ਪੇਰੇਆ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪੇਲਾ ਨਗਰ ਵੱਲ।” The Great Controversy, 30.

ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੀਸਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੀਸਰੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੀ ਪੂਰਤੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਤਿੰਨ ਇਲਿਆਹ ਹਨ। ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਲੜੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਈਜ਼ੇਬਲ, ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਬਆਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ—ਦੂਜੇ ਇਲਿਆਹ—ਦੀ ਹੋਰੇਦਿਯਾਸ, ਹੇਰੇਦ ਅਤੇ ਸਲੋਮੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ—ਕਿਉਂਕਿ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਦੀ ਤੀਸਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਤੀ ਸਦਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਰਗ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਲਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਯੂਹੰਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਰਗ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਮਰਦੀ ਹੈ, ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਤਿੰਨਾਂ ਬਾਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਲ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਿਮਰੇਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਬਾਬਲ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰਾਜਿਆਂ, ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੋ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਉਹ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਸਮੂਚੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਥੋਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ 321 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਆਇਆ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 321 ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰੂਪਕ ਹੈ। 538 ਦਾ ਪਾਪਾਈ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰੂਪਕ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਮੀਪੂਰਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਇਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਰ ਕੌਮ ਉੱਤੇ ਥੋਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰੀ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਰੋਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ, ਜੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਹੈ, ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ 321 ਵਿੱਚ ਕੌਸਟੈਂਟੀਨ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਵਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਮੂਚੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 538 ਦੇ ਪਾਪਾਈ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਕੌਣ ਹੈ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਥਾਪਣ ਲਈ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।

ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਆਤ ਦੇ ਇਸ ਗਲਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ "type and antitype" ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜੀ ਅਸਫਲਤਾ ਵੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ" ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਆਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਈਸਵੀ ਸੰਨ 66 ਤੋਂ 70 ਤੱਕ, ਦੋ ਰੋਮੀ ਸੈਨਾਪਤੀਆਂ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਦੋਹਾਂ ਸੈਨਾਪਤੀਆਂ, ਸੈਸਟਿਯਸ ਅਤੇ ਟਾਈਟਸ, ਨੇ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘੇਰਾ ਹਟਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਿਰਪਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਸੈਸਟਿਯਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 70 ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਸ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੜਾਅ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤਿਆਚਾਰ। ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ 538 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਤਿਆਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਪੌਲੁਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਲਿਖਤ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਰਤਾਂਤ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ

ਰੂਪ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "typos," ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ, ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ensamples" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵਾਪਰੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। 1 Corinthians 10:11.

ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਸਦਾ ਪੌਲਸ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਧਰਮੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਚਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਦਾਹਰਨ ਬਣੀਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਲਾਲਸਾ ਕੀਤੀ। ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਤੀ-ਪੁਜਕ ਬਣੋ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਨ; ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਲੋਕ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਲਈ ਬੈਠ ਗਏ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ।" ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤੇਈ ਹਜ਼ਾਰ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਵੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸੱਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:5-9.

ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਧਰਮਿਕਤਾ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਭਿਲੇਖ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਦਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਤ ਹੈ। 1888 ਵਿੱਚ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਧਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਭਿਲੇਖ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ। ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਇਤਨੀ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਨਿਰਣੈ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਭਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਸ ਕਰਕੇ ਠਹਿਰੀ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਸੀ। ਉਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਉਹ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ-ਬਿਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਸੈਨੇਟਰ ਬਲੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਯਤਨ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਸੈਨੇਟਰ ਬਲੇਅਰ ਦਾ ਬਿਲ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ। 1888 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। 1888 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਉਲਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਦੇਹਾਂਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। 1888 ਵਿੱਚ ਬਲੇਅਰ ਬਿਲ ਐਤਵਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਸੀ।

1888 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣੇ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। 1888 ਵਿੱਚ ਬਲੇਅਰ ਬਿੱਲ, 2001 ਦੇ ਪੈਟ੍ਰਿਯਟ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ ਜੋ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘੋਰਾਬੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਕ ਰੋਮ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੈਟ੍ਰਿਯਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਣ। ਉਹੀ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਐਤਵਾਰਕ ਲਾਗੂਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਹਰ ਇਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਮਨ-ਵਿਵੇਕ ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਭਤ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪਸੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।” Testimonies, volume 6, 18.

ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨ ਇਲਿਆਹਾਂ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਮ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦੋ ਵਿਲੱਖਣ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ—ਜੇ ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ—ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਘੇਰੇਬੰਦੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਲਾਗੂਅਤ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਫਰਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦੋ ਵਿਲੱਖਣ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਰੀ ਗਈ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਵੀ, ਪਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਹੋਰ ਭੇੜ-ਝੁੰਡ ਲਈ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

“ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੰਕਟ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਵੇਗਾ।” Testimonies, volume 6, 395.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਯੋਗ ਬਣਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਲਈ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਭੱਜ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਦੋਲਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੁਲਮ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਪਸੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਖੱਡ ਦੇ ਪਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਈ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਤਮਵਾਦ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਗਣਤੰਤਰਕ ਸਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ

ਹਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਾਪਸੀ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਭਰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਦਭੁੱਤ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਹੈ।”

“ਜਿਵੇਂ ਰੋਮੀ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਨੇੜੇ ਆਉਣਾ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਆਸੰਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਅਧਰਮ ਦਾ ਮਾਪ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਦਇਆ ਦਾ ਦੂਤ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਕਲੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆਂ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਹੋਇਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਸੁਰਗ ਤੱਕ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹਾਬੀਲ ਦਾ ਲਹੂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਪੁਕਾਰਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਤੋਂ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਸਮਾਧੀਆਂ ਤੋਂ, ਪਹਾੜੀ ਗੁਫ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਮਠਾਂ ਦੇ ਕਬਰ-ਕੋਠਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ: ‘ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੱਚੇ, ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਕਿੰਨੇ ਚਿਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ?’” Testimonies, volume 5, 451.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ “ਨਿਸ਼ਾਨ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਪਰਖ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੀਕਾਏਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, “ਦਇਆ ਦੀ ਦੂਤਣ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਭਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।”